

Der er kun én vej frem, hvis man vil hæve straffene, og det ønsker vi altså, og det er at hæve strafferammerne. Derfor behandler vi også i dag forslaget fra Det Konservative Folkeparti og Venstre, og det forslag om at hæve strafferammerne mener vi er den rigtige måde at gøre det på, og vi vil blive ved med at fremsætte det, indtil vi får ret.

Vi synes egentlig, det havde været naturligt, om i det mindste statsministeren og justitsministeren i dag stod ved, hvad de har lovet befolkningen i nytårstalen. Hvis man vil stå ved det, så kan man gøre det ved at afgive stemme for VK-forslaget. Ved at stemme imod, hvad der tidligere er lovet, har regeringen i dag sat sin troværdighed på en alvorlig prøve.

Dorte Bennedsen (S):

»Hvis Nyrup overhovedet mente det alvorligt, da han lovede at bekæmpe den grove vold, så vil jeg foreslå, at regeringspartierne simpelt hen stemmer for VK-forslaget om højere strafferammer«. Sådan skrev fru Birthe Rønn Hornbech i begyndelsen af april i en række af landets aviser.

Og hvilke midler er det så, de to partier mener skal løse voldsproblemet? Det er højere strafferammer og anonyme vidner. Deres forslag indeholder ikke et eneste ord om de truede børn og unge, som er i risiko for at komme ud i en kriminel karriere. Der er ikke et eneste ord om en indsats over for de unge, der er kommet ud i kriminalitet. Og der er ikke et eneste ord om en resocialiserende indsats over for den mindre gruppe af alvorligt kriminelt belastede unge. V's og K's løsning er en forhøjelse med en 1/3 af alle straffe, og så er det voldsproblem tilsyneladende løst.

At nedbringe volden handler om at forhindre tilgang af nye unge, som kommer til at optræde voldeligt. Intet barn fødes kriminelt eller voldeligt. Og når nogle større børn og unge kommer ud i kriminelle problemer, hænger det sammen med, at der er noget, der er gået galt for dem. Det kan være skoleproblemer, det kan være sociale problemer, det kan være bristede familiestrukturer, forældre, der ikke magter forælderrollen osv. osv.

Vi skal i Socialdemokratiet ikke bestride, at straf og iblandt også skærpet straf er et nødvendigt instrument for at markere samfundets afstandtagen fra vold, men over for denne gruppe truede børn og unge er forhøjelse af straffene ikke svaret. Her kræves en massiv og resocialiserende indsats.

Det er trist, men desværre også symptomatisk, at i de mange, mange avisindlæg om volds-pakken, fru Birthe Rønn Hornbech har leveret i disse måneder, har hun kun beskæftiget sig med straf og strafforhøjelse. Hun har overhovedet ikke nævnt endsige interesseret sig for de sociale problemer, der ligger bag unges volds-kriminalitet, eller for den resocialiserende indsats, som er forudsætningen for, at vi fremover kan få gjort noget effektivt ved volden i samfundet.

Jeg synes, at det er utrolig klogt af fru Birthe Rønn Hornbech, at hun, som hun sagde her for lidt siden, vil overlade afgørelsen til vælgerne. Jeg er helt sikker på, hvordan vælgerne vil reagere i denne sag, for det, der nu bliver vedtaget, er den største indsats mod vold, der nogen sinde er gjort i dette Ting, og det er det, fordi det er en indsats, der tager fat i de grundlæggende problemer og ikke foregøgler, at vi løser voldsproblemet ved, at vi hæver straffene med 1/3.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt forstå, at statsministeren ikke tør være her i dag.

Jeg kan i hvert fald godt forstå, at han ikke er her, for hvis han var her, ville det jo kunne blive dokumenteret klart og tydeligt, at statsministeren kunne indklages for Forbrugerombudsmanden for falsk markedsføring. For hvis vi tænker os, at de to store skærme, vi har oppe bag os, nu kunne anvendes som videoskærme, så ville det jo være interessant at bringe et lille udsnit af statsministerens tale den 1. januar.

Det var dér, statsministeren sprang op som en elefant og landede som en ynkelig lille mus, for hvad var det, statsministeren sagde? Jo, han sagde bla.:

Lad mig sige, så det ikke kan misforstås, vi vil ikke finde os i det. Vi vil den vold til livs.

Og så stod justitsministeren – og han har jo ikke mulighed for ikke at være her i dag, det er hans lovforslag, der behandles – dagen efter, den 2. januar, og udtalte, at strafferammerne i voldsparagrafferne ikke er høje nok. Det var, hvad justitsministeren sagde den 2. januar. Han fulgte altså op på statsministerens melding, og så står vi med et lovforslag, som overhovedet ikke svarer til det, statsministeren sagde, og som overhovedet ikke har sat nogen strafferammer op.

Vi står med et lovforslag, som jo også kan anklages for falsk varebetegnelse, for i titlen til det lovforslag, vi behandler, står der faktisk: »Skærpelse af straffen for særlig grov vold«.